

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 15291/2022
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против туженог Издавачког друштва „Ringier Aksel Springier“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 191/22 од 02.06.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 191/22 од 02.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 625/17 до 26.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде штете због повреде части и угледа исплати износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.01.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.800,00 динара са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 191/22 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Испитујући правилност побијене пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) Врховни касациони суд је нашао да нема места примени члана 404. ЗПП јер је ревизија дозвољена као редовна на основу члана 126. став 1. и 2. Закона о јавном информисању и медијима, али да није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Такође, неосновано се садржином ревизије указује да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП с`обзиром на то да је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеној пресуди. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП с`обзиром на то да је другостепени суд оценио све битне жалбене наводе. Према члану 407. став 1. ЗПП, ревизија се не може изјавити због учињене битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. наведеног члана.

Према утврђеном чињеничном стању у штампаном издању дневног листа „Блиц“ дана ...2017. године, објављен је текст „Завршићеш у пластичној кеси“ који је најављен на насловној страни уз поднаслов „АА претила новинару Блица“. У уводном пасусу текста је наведено да је АА направила скандал на снимању нове емисије „ББ“ када је уз опште претње пришла новинарској екипи и кренула да се вербално и физички обрачуна. Објављене су и фотографије тужиље. У тексту се наводи да је понашање певачице АА овог пута кулминирало њеном бахатошћу када је напала новинара „Блица“ ВВ. Уз поруку да ће га убити и да за то неће одговорати она је насрнула на новинара, али ју је спречио власник „ГГ“ ДД. Како у новинама излазе њене фотошопиране фотографије и „упеглани“ снимци на којима се не виде њени недостаци она је направила скандал јер је екипа „Блица“ усликала њен целулит и сало на стомаку и боковима. Такве фотографије су далеко од онога како се она представља на инстаграму, па је то изазвало бурну реакцију прво њеног пи-ара који је тражио да види снимак и да се исти уклони јер он штити лик и дело АА, па неће дозволити да неко то уништи. У тексту је појашњено да су продуцент и организатори покушавали да га смире када му се прикључила и АА која је пришла новинару, почела да му прети, као и да су сви учесници и чланови жирија били шокирани док је викала и говорила му да ће завршити у пластичној кеси, да ће му уништи живот, да ће му разбити главу и зубе, као и да ће му наместити отказ и да нигде у Србији неће моћи да ради у медијима, уз наводе да после свега тога неће бити одговорна за своје поступке. Саслушањем у својству парничне странке утврђено је да је тужиља била гост на снимању ТВ шоуа „ББ“, да су биле присутне многе новинарске екипе са телевизије и фоторепортери и да је у једном тренутку камерман „Блица“ пришао са мале раздаљине и примакао камеру доњем делу њеног тела на око 30цм. То је приметио њен пи-ар ЂЂ који се обратио камерману и рекао да не могу тако да снимају, али су они и поред упозорења њеног пи-ара наставили да снимају. Тужиља се изјаснила како је доживела објављивање спорног текста, као и да је услед објављивања ових информација трпела душевне болове због повреде части и угледа.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су позивајући се на одредбе чланова 5, 9., 79. 112. до 115, 117. и 120., Закона о јавном информисању и медијима-ЗЈИМ („Службени гласник Републике Србије“ број 83/14 ... 12/2016) закључили да је тужбени захтев тужиље неоснован сматрајући да јој објављивањем

спорног текста није проузрокована нематеријална штета у виду душевних болова због повреде части у угледа, с обзиром да су оценили да наслов као и текст у својој целокупној садржини не превазилазе право на слободу изражавања јер садржина текста одговара садржини самог догађаја, односно онеме шта је тужила тада радила и како се понашала према фоторепортеру и новинару „Блица“.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, супротно ревизијским наводима правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиле за накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа.

У том смислу Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилно закључили да је објављена информација тачна, како у погледу учешћа тужиле као госта на снимању ТВ шоуа „ББ“ тако и у погледу чињенице да је АА направила скандал на снимању ове емисије, тако што је претила новинарској екипи „Блица“ са којима је хтела да се и физички обрачуна. Супротно наводима ревизије објављене информације представљају опис догађаја са снимања популарног ТВ шоуа, који је и сама тужила у свом исказу учинила неспорним, о којима јавност има оправдан интерес да зна, па оне стога нису забрањене за објављивање нити су подобне да повреде част и углед тужиле. Наиме, тужени је пре објављивања, поступио с пажњом примереном околностима, сагласно члану 9. став 1. ЗЈИМ јер је у предметном тексту верно пренета информација са снимања ТВ шоуа, на ком је тужила била гост.

Ревизија неосновано указује на погрешну примену материјалног права у погледу тога да ли су објављене информације нетачне и да су лезионо подобне. Ово посебно када се има у виду да је у конкретном случају утврђено да је тужила као певачица и гост учествовала на снимању ТВ шоуа „ББ“, ком снимању су присуствовали новинари са акредитацијом, који су информације са наведеног догађаја потпуно, тачно и верно пренели и објавили у спорном тексту. Имајући при том у виду да је тужила естрадни уметник и јавна личност која је пристала да њен живот буде изложен пажњи јавности у мери већој него просечан грађанин, због чега је јавност имала оправдани интерес да буде обавештена о спорном догађају, у смислу члана 5. ЗЈИМ. Зато и по становишту овог суда објављене информације нису могле да буду лезионо подобне да би код тужиле изазвале душевне болове такве јачине и трајања који би оправдавали досуђивање новчане накнаде штете у смислу члана 200. ЗОО, имајући при том у виду да тужила као јавна личност мора имати виши праг толеранције на текстове који се тичу њеног јавног живота.

Ревизијске наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није разматрао јер према члану 407. став 2. ЗПП то није разлог за изјављивање ревизије.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију овај суд је одбио јер исти није потребан ради вођења парнице, па је одлука донета на основу члана 154. став 1. ЗПП као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија

Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић